

عنوان مقاله:

بررسی عناصر هویت ساز معماری در مساجد دوره صفوی (نمونه موردی: مسجد فرح آباد ساری)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه بارانی - کارشناسی ارشد معماری ، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

حامد پازوکی - کارشناسی ارشد معماری ، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

شیرین کریمی - کارشناسی ارشد معماری ، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

خلاصه مقاله:

معماری به رغم تفاوت های اقلیمی و سرزمینی که در شکل آن تاثیر فراوانی دارد، دارای ویژگی ذاتی و حال و هوایی است که آن را هویت می نامند. فقدان حس مکان در معماری، ناآگاهی از میراث گذشتگان و ورود عناصر فرهنگی دیگر کشورها، هویت جامعه ایرانی را کمرنگ نموده است؛ از این رو امروزه بحث درباره بازیابی هویت و فرهنگ مورد توجه قرار گرفته است. معماری دوره نسبتا طولانی صفوی شامل فعالیت های زیاد در عرصه ساخت و ساز، تعمیر، بازسازی و توسعه بناهای موجود و همینطور بازنگری، تصحیح، تکمیل و اعتلای تجربیات معماری و فضا سازی اعصار گذشته است. دوره صفوی با تلفیق سه عنصر مهم هویت ساز یعنی مذهب، اسطوره و سرزمین، پایه گذار عصر نوینی در فرآیند هویت یابی ایرانیان به شمار می آید و تاثیر عمیق آن بر هویت ایرانی کاملا آشکار است. در این تحقیق بر آنیم تا مفهوم هویت و ابعاد آن را با تحلیل عناصر معماری در نمونه ای ارزشمند بررسی کرده و با شناسایی مولفه های هویت ساز و بازیابی هویت گمشده در مساجد دوره صفوی به یک هویت وحدت یافته در معماری معاصر که همواره میراثی برای آیندگان است دست یابیم

کلمات کلیدی:

دوره صفوی ، هویت ، معماری ایرانی ، مسجد فرح آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447795>

